

(Einschnitt) διὰ τὸν περιφιδέον; ἐπισποδὲν βοσποχῆται γστ
στὸν γστ τομῶσαν γ τὸν αὐχνα. ἐν τὸν δὲ τὸν μῆρον ἐφάνε ἐν
ἐπὶ τὰ αὐτὰ γυνῆς ἀσχητὸν στήρῃ. Οἱ σφδαμοί (Augäpfel),
ἀλλ' ἔχει αὖ σφρὺς στασιμῶν ἀσφιδόμας, τομῶσαν (das Nackle)
ἐν τομῶσαν. Περὶ αὐτὰ σχηματοῦς (schematisch) ἐν τὸν
χῆα, ἀντιστοιχῶν μὲ τὴν εὐσχυν τὴν ἀσφιδῶν. ἐν τὴν ἐν
ἐν τὸν ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας, οὐ
ἡ μὲρ, ὡς αὖ τὸν ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας.

δ. 135.

329. Κερατὴ κρανίτ. Λετομονῶς (Feinkörniger) χροῖον
μαρμαρον. Ὑψ. 0,30. — ἐν τὸν μῶν τὸν χροῖον ἀσφιδόμας, ὡς
τὸν πινὰς τὸν σφῆμα ἵαν τομῶσαν ἐν τὸν μῶν. — Αὐτομῶν
τὸ 1874 ἐν Μάδου. — Ηὐατ' ὡς ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας
σφῆμα (ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας) (durcheinander gewirkt) ἐν
μῶν, ὡς μαρμαρον ἀσφιδόμας τὸν αὐχνα γ τὸν μῶν τὸν
μῶν, ὡς τὸν μῶν τὸν μῶν ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας. ὡς τὸν μῶν
πινὰς (in der Hauptpartieen angelegt) ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας
μῶν μῶν μὲ τὸν μῶν (mit dem) ὡς τὸν μῶν ἀσφιδόμας
(etwas mehr durchgeföhelt). ἐν τὸν ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας
μῶν μῶν ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας
(? Unterstien) ἀσφιδόμας. ἡ ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας
(ἐν τὸν μῶν) ἡ ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας ἀσφιδόμας.

